

Scientia Sanctorum

Collecta Ex Meditationibus Ludovici De Ponte, Joannis Busaei, Joan. Suffren, Juliani Hayneufve, Et Antonii Gaudier, &c. E Societate Jesu, In Dominicis, Festa & ferias totius Anni digesta. Cum Indicibus duobus. I. In singulos dies. II. Ad Exercitia Spiritualia

Puente, Luis de la

Dilingæ, 1685

15. De potestate consecrandi SS. Evcharistiam data Apostolis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60588](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60588)

PUNCTUM III.

Distributio Sacramenti. *Deditque discipulis suis, (ô beatum donum, & maximum) dicens: Accipite & comedite. Non exhibetur nobis adorandum tantum, sed edendum, atque in viscera recondendum. Non fuissent alioqui ausi tam divinum patrem edere. Domine non sum dignus, ut intres sub tectum meum, sed, quia jubes, edam, & sanabitur anima mea.*

Ecce dedit.
Matt. 8. 8.

MEDITATIO XV.

De potestate conficiendi Eucharistiam data tunc Apostolis.

PUNCTUM PRIMUM.

Data est potestas Apostolis conficiendi corpus & sanguinem Christi per ea verba, *hoc facite in meam commemorationem.* In quo elucet

1. *Charitas* eximia erga hominem, cui soli, non Angelis dedit potestatem supra corpus suum, ut homo non jam diminutus sit *paulò minus ab Angelis*; sed supra illos exaltatus.
2. *Liberalitas*, qua sine ulla restrictione contulit hanc potestatem, non limitatam ad certum numerum personarum, neque ad qualitatem, puta ad sanctos tantum, neque ad locum, aut tempus, sed ubique & semper confici possit.
3. *Dignatio*, ac velut obedientia, & humilitas incredibilis, ut ad Sacerdotis ritè ordinati

Tom. II. **D** *vocem*

Sacerdotalis potestas quanta.
1.
2.
3. *Sacerdos*

ti Chri-
stus obe-
dit.

Josue.
10. 12.

vocem præfens infallibiliter adfit : quamvis sit impius & Sacramento abuti velit, & indignissima quæque exercenda essent in ipsum Sacramentum, & adeo in Christum ipsum : quantò istud majus, quàm quod voci Josuæ obedivit Dominus, solem sistens, ut Josue victoriam prosequeretur?

PUNCTUM II.

Sacrifi-
cium.

QVòd per eadem verba instituti sint Sacerdotes, ad offerendum Deo Patri sacrificium corporis & sanguinis Christi. Aliud enim est, sacrum conficere, aliud autem sacrificare : utrumque autem conjungitur in hoc mysterio, ita ut dum conficit Sacerdos Sacramentum, simul offerat Deo contenta in Sacramento ipso, tanquam hostiam sanctam, Deo placentem.

1.

1. Expende, quòd sacrificium est oblatio Deo facta rei ipsi gratæ : nulla porrò est vel pretiosior, vel gratior Deo, quàm ipsius unigenitus, homo factus ; quare est sacrificium omnium possibilium excellentissimum.

2.

Sacrifi-
cii effe-
ctus.

2. Quòd unicum hoc habet omnes sacrificiorum differentias multò eminentiùs : nam est *Eucharisticum* (quòd nomen tanquam proprium obtinuit) quia nullæ gratiæ Deo acceptiores esse possunt, quàm quòd in recognitionem beneficiorum offeratur ipsi Christus, per quem nobis omnia donavit. Est *propitiatorium* ad remissionem peccatorum, & quorumvis suppliciorum condonationem : quia fructus Domini-
nicæ

nicæ passionis per hoc sacrificium efficaciter nobis applicatur, quando ipsemet dominus Patri offertur, immolatus in memoriam ejusdem passionis. Denique est *Impetratorium* quorumvis beneficiorum, quia per hoc sacrificium modo singulari & excellenti in nomine Christi petitur: promisit autem ipse, *daturum nobis Patrem, quicquid in nomine Filij eius peteretur.* Ioan. 16. 23.

PUNCTUM III.

QUOD Christus jussit hoc sacrificium *in sui* Christi
memoriam peragi, nimirum in memoriam duplex
suæ passionis, in qua se obtulit cruentè pro sacrifi-
redemptione nostra. Duplex enim oblatio sa- cium.
cra est à Christo sui ipsius: una cruenta, per effusionem sanguinis, & realem mortem: altera incruenta in Eucharistia. Ubi mors Christi representatur per Sacramentales species, dum in altera corpus, in altera sanguis consecratur, tamen utrumque sub qualibet specie continetur, ideòque incruenta dicitur sacrificatio, quia verè sanguis non est extra corpus, neque hoc sine sanguine: sed ex ipsis speciebus una primò significat corpus, altera primò sanguinem, atque vi consecrationis in una corpus tantum, in altera sanguis separatur: cætera autem omnia concomitanter sub utraque specie continentur.

Porro non potuit aptius memoriale passionis dominicæ, neque monumentum gratiarum pro

tanto beneficio efficacius inveniri, quàm ipsiusmet passi Domini viva exhibitio, & præsens oblatio. Nec modò in memoriam passionis suæ, verùm etiam reliquorum ipsius gestorum, & excellentissimarum virtutum (quarum se præbuit vivum exemplar) extare istud sacrificium: unde ad eas imitandas provocemur, alioqui parum grati futuri erga nostrum Redemptorem & Magistrum.

MEDITATIO XVI.

*De insinuatione proditoris super
Cœnam.*

PUNCTUM PRIMUM.

Judas
Christū
turbar.
Ioan.
13. 21.
Cur in-
sinuat
prodito-
rem.

1.
2.

Quòd *Jesus turbatus est spiritu.* Tanta erat indignitas rei, quòd à discipulo, & amico traderetur, & sic dolebat illius vicem, & dixit: *Amen, amen dico vobis, quia unus ex vobis, qui manducat mecum, & intingit mecum manum in paropside, tradet me.* Voluit autem indicare proditorem ob plures causas. 1. ut intelligerent patere sibi occulta cordium: unde non parum Christo aggerebatur doloris. 2. ut sic Judam ad sanitatem revocaret: quod efficere studuit, dum se conscium cogitationum, ac proinde Deum, & vindicem malefactorum significat. Deinde, quia Judas non videbatur magni facere, quòd Christum traderet, quando ipse professus fuerat, se neci dandum: mo-
nes